Lieta Nr.130105616
Lietvedības Nr.1-0192-17/26

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2017.gada 6.februārī

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas tiesnese K.Kraveca, rakstveida procesā, Rīgā Abrenes ielā 3, izskatīja SIA "Hiponia" sūdzību par 2016.gada 22.novembra Rīgas domes Administratīvās komisijas lēmumu Nr.D57 46-3, kā arī izskatīja administratīvā pārkāpuma lietas materiālus.

Aprakstošā daļa

2016.gada 21.oktobrī Rīgas pilsētas Īres valdes loceklis sastādīja Administratīvā pārkāpuma protokolu CB Nr.020563 par to, ka 2016.gada 20.septembrī, laikā no plkst.13.45 līdz plkst.14.05, konstatēja, ka /adrese/, īrniekam netiek sniegts pamatpakalpojums – aukstais ūdens, atbilstoši noslēgtajam īres līgumam, līdz ar to pārkāpts likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 11.^{3}panta pirmās daļas 1.punkts un septītā daļa. Līdz ar to izdarīja administratīvo pārkāpumu, kas paredzēts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 51.panta otrajā daļā.

Ar 2016.gada 22.novembra Rīgas domes Administratīvās komisijas (turpmāk – Komisija) lēmumu Nr.D57 46-3 (turpmāk – Lēmums), SIA "Hiponia" par administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, kas paredzēts LAPK 150.^{3}pantā, uzlikts naudas sods 300 EUR apmērā.

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā 22.decembrī saņemta SIA "Hiponia" (turpmāk arī – Sūdzības iesniedzējs) sūdzība par Komisijas Lēmumu.

Sūdzībā norādīts, ka SIA "Hiponia" Komisijas Lēmumu uzskata par nepamatotu un apstrīd to pilnā apmērā.

Komisija ar Lēmumu piemērojusi Iesniedzējam administratīvo sodu, pamatojoties uz apstākļiem, ka SIA "Hiponia" pieder dzīvokļa īpašums Kojusalas ielā 25 -19, Rīgā (turpmāk – Dzīvoklis), kas izīrēts īrniekam /pers. C/, kurā nav nodrošināts pamatpakalpojums – aukstā ūdens saņemšana.

Atsaucas uz LAPK 9.panta pirmo daļu, 272.pantu un norāda, ka administratīvās atbildības pamats ir administratīvā pārkāpuma sastāvs, kas jākonstatē personas nodarījumā – jākonstatē LAPK paredzēto objektīvo un subjektīvo pazīmju kopums – administratīvā pārkāpuma objekts, objektīvā puse, subjekts un subjektīvā puse. Ja kaut viena no administratīvā pārkāpuma sastāvu veidojošām pazīmēm iztrūkst, atzīstams, ka nodarījumā nav administratīvā pārkāpuma sastāva.

Uzskata, ka SIA "Hiponia" ir nepamatoti saukta pie administratīvās atbildības par LAPK 150.^{3}panta pārkāpumu, jo tās darbībās nav konstatējams administratīvā pārkāpuma sastāvs.

LAPK 150.^{3}pants paredz administratīvo sodu „par pamatpakalpojumu nesniegšanu dzīvojamās telpas īrniekam, ja likums nosaka pienākumu sniegt šādus pakalpojumus, līdz ar to tā ir blanketa tiesību norma, kas nosaka atbildību par pārkāpumu, kas izriet no citu tiesību normu pārkāpuma, un piemērojama tikai tad, ja citā normatīvajā aktā ir precīzi noteikts tiesiskais pienākums un tā izpildes kārtība, bet persona to nav ievērojusi.

Atsaucas uz likumu "Par dzīvojamo telpu īri" 11.^{3}panta septīto daļu un norāda, ka, lai sauktu izīrētāju pie administratīvās atbildības, atbilstoši minētajām tiesību normām, nepieciešams konstatēt SIA "Hiponia" darbību, liedzot īrniekiem saņemt auksto ūdeni, vai arī prettiesisku bezdarbību, kuras dēļ aukstā ūdens piegāde kļuvusi neiespējama. Šāda SIA "Hiponia" vainojama darbība vai bezdarbība nav konstatēta.

Norāda, ka tas, ka ūdenspadeve nav nodrošināta pašā dzīvoklī, nav SIA "Hiponia" vaina, jo Dzīvojamās telpas īres līgumu Nr.7401 par Dzīvokļa īri (turpmāk – Līgums) ar īrnieku – /pers. C/ 2002.gada 2.maijā noslēgusi namu pārvalde "Krasts". Līdz ar to secināms, ka, atbilstoši likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 2.pantam, namu pārvalde „Krasts" ir bijusi izīrētāja, kura īrniekam nodevis Dzīvokli.

SIA "Hiponia" īpašumtiesības uz Dzīvokli ieguvusi tikai 2011.gada 5.augustā. Tā kā atbilstoši likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 8.pantam, SIA "Hiponia" Līgums ir saistošs, jo SIA "Hiponia" 2011.gadā ieguva ne tikai Dzīvokļa izīrētāja statusu, bet saņēma arī pašu Līgumu ar atzīmi uz Līguma pirmās lapas, ka, dzīvojamās telpas neatbilst sanitārām un tehniskām normām.

Kā norādīts Lēmumā, no lietas materiāliem secināms, ka aukstais ūdens Dzīvoklī nav pieejams jau 7.-8.gadus. Saskaņā ar /pers. A/ rakstveida apliecinājumu, aukstais ūdens Dzīvoklī nav pieejams jau no 2006.gada. No minētajiem faktiem nepārprotami secināms, ka Iesniedzējs nav sākotnējais izīrētājs, kas īrniekam nodevis Dzīvokli. Komisija Lēmumā nepamatoti atsaukusies uz likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 40.panta pirmo daļu un nepareizi piemērojusi minēto normu, norādot ka SIA "Hiponia" nav veikusi likumā noteiktos pienākumus, tas ir, nav nodevusi īrniekam Dzīvokli tādā stāvoklī, lai īrnieks varētu to lietot.

Atsaucas uz likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 40.panta otro daļu un norāda, ka Komisijas ieskatā SIA "Hiponia" nav veikusi darbības, kas vērstas uz pamatpakalpojuma – aukstā ūdens padeves nodrošināšanu, kā arī nav rakstisku apliecinājumu, kas ļautu secināt par SIA "Hiponia" labo gribu novērst radušos situāciju. Norāda, ka šāds Lēmumā ietvertais Komisijas apgalvojums nav pamatots sekojošu iemeslu dēļ:

- Ūdens padeve dzīvoklī nav pārtraukta pēc SIA "Hiponia" pieprasījuma komunālo pakalpojumu sniedzējiem vai kādām Iesniedzēja veiktām tehniskām darbībām;
- Ūdens pievada vieta dzīvoklī ir aizmūrēta, tādēļ ūdens saņemšana dzīvoklī nav iespējama. Ūdens pievada vietas aizmūrēšanu nav veikusi SIA "Hiponia", bet pats īrnieks – minēto apliecina 2016.gada 15.septembra Fakta konstatācijas akts (turpmāk – FKA).

No FKA redzams arī, ka īrnieka ģimenes locekle /pers. A/ nepiekrīt jaunai ūdensvada izbūvei, norādot, ka īrniekiem remonta laikā nav kur pārvākties. Fakts, ka FKA nav parakstījis īrnieks vai īrnieka ģimenes locekle, nepadara šo pierādījumu par spēkā neesošu vai apšaubāmu. No minētā izriet, ka SIA "Hiponia" nevar pretēji īrnieka un/vai viņa ģimenes locekles gribai ierasties izīrētajā Dzīvoklī un veikt remontdarbus, jo šādā veidā SIA "Hiponia" dotajā situācijā īrnieku izpratnē traucētu Dzīvokļa lietošanu saskaņā ar Civillikuma 2131.pantu un Krimināllikuma 143.pantu.

Norāda, ka nav pierādīts fakts, ka īrnieks būtu izrādījis savu gribu un vērsies pie SIA "Hiponia" ar lūgumu veikt remontdarbus ūdensvada sistēmā viņam izīrētajā dzīvoklī, lai saņemtu pamatpakalpojumu – auksto ūdeni, bet SIA "Hiponia" šādu lūgumu ignorējusi. Pierādījumi šādiem faktiem nemaz nevar būt lietā, jo SIA "Hiponia" nav veikusi darbības, lai atslēgtu ūdens padevi dzīvoklī; īrnieks nav lūdzis veikt ūdensvada remontdarbus. Gadījumā, ja SIA "Hiponia" būtu veikusi darbības vai pieļāvusi bezdarbību, kā rezultātā īrnieks nesaņemtu pakalpojumu – auksto ūdeni dzīvoklī, nebūtu pamata saukt SIA "Hiponia" pie administratīvās atbildības par LAPK 150.^{3}panta pārkāpumu.

Kā liecina lietā esošie dokumenti, SIA "Hiponia" saņem rēķinus par ūdens patēriņu attiecībā uz Dzīvokli no DZĪKS „Kojusala". Tā kā SIA "Hiponia" nav tiesiska pamata prasīt DZĪKS „Kojusala" šādu rēķinu neizrakstīšanu, SIA "Hiponia" izraksta rēķinus par ūdens patēriņu Dzīvoklī arī īrniekam.

Norāda, ka lai gan dzīvoklī aukstā ūdens padeve nav nodrošināta, īrniekam ir nodrošināta ūdens ņemšanas vieta. Lēmumā nepamatoti, bez

pierādījumiem un līdz ar to arī nepareizi secināts, ka atslēgu no pagraba, kur atrodas ūdens krāns, īrnieka ģimenes locekle saņēmusi tikai 2016.gada 20.septembrī, tātad līdz minētajam datumam īrniekam nav bijusi iespējama ūdens saņemšana no mājas ūdensvada. /pers. A/ ir rakstiski apliecinājusi, ka viņai no 2006.gada ir bijusi nodrošināta nepārtraukta piekļuve pagrabā esošajai SIA "Rīgas ūdens" dzeramā ūdens piekļuves vietai. Norāda, ka īrnieks ir parādā SIA "Hiponia" arī par nodrošināto pamatpakalpojumu – auksto ūdeni.

SIA "Hiponia" ir arī vērsusies tiesā par īrnieka un viņa ģimenes locekļa izlikšanu no dzīvokļa sakarā ar to, ka parāds par īri un pamatpakalpojumiem ievērojami pārsniedz likumā noteikto trīs mēnešu robežu.

Norāda, ka saskaņā ar likuma "Par dzīvojamo telpu īri" 11.^{3}panta septīto daļu izīrētājs vai pakalpojumu sniedzējs nav tiesīgs nesniegt pamatpakalpojumus, ja īrniekam nav šo pakalpojumu apmaksas parādu. Šī likuma norma kā gramatiski, tā arī pēc tās jēgas tulkojama tādā veidā, ka tad, ja īrniekam ir parāds par pamatpakalpojumu, izīrētājs ir tiesīgs nesniegt īrniekam šo neapmaksāto pamatpakalpojumu. Šāds Iesniedzēja viedoklis par likuma normas tulkojumu balstās arī uz tās konstitucionālajām tiesībām uz īpašumu, proti – Latvijas Republikas Satversmes 105.pants paredz ikvienam tiesības uz īpašumu un nosaka, ka īpašuma tiesības var ierobežot vienīgi saskaņā ar likumu. Satversmes tiesa ir secinājusi, ka Satversmes 105.pants neaprobežojas vienīgi ar īpašuma tiesībām. Ar ,,tiesībām uz īpašumu" saprotamas visas mantiska rakstura tiesības un ekonomiskās intereses, (sk. Satversmes tiesas 2010.gada 20.aprīļa lēmuma par tiesvedības izbeigšanu lietā Nr.2009-100-03 8.2. punktu un 2012.gada 7 jūnija sprieduma lietā Nr.2011-19-01 9.1.punktu). Tātad dotajā gadījumā par izīrētāja īpašumu uzskatāmi arī tās naudas līdzekļi.

Pastāvot apstākļiem, kad izīrētājs veic samaksu pakalpojumu sniedzējiem par pakalpojumu, kuru saņem īrnieks, bet īrnieks pretēji likumam "Par dzīvojamo telpu īri" nemaksā izīrētājam atlīdzību par pakalpojumu, uzskatāms, ka ir noticis prettiesisks izīrētāja mantas samazinājums – īpašuma ierobežojums. Līdz ar to Komisijas uzskats, ka izīrētājam jānodrošina īrniekam pamatpakalpojums pat tad, ja īrnieks par to nemaksā, neatbilst nedz likumam "Par dzīvojamo telpu īri", nedz arī Satversmes 105.pantam, šāds ieskats nevar un nedrīkst veidot tiesisku administratīvā soda piemērošanas praksi.

Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka nav pamata SIA "Hiponia" saukt pie administratīvās atbildības par LAPK 150.^{3}panta pārkāpumu, jo tā nav vainojama faktā, ka īrniekam izīrētajā dzīvoklī nav nodrošināta aukstā ūdens saņemšana, kā arī Iesniedzējs nav veicis nekādas prettiesiskas darbības minētā sakarā. Kā arī nav konstatējama SIA "Hiponia" prettiesiska, vainojama darbība vai bezdarbība, nesniedzot īrniekiem pamatpakalpojumu – auksto ūdeni – īrniekiem pamatpakalpojumi ir nodrošināti bez pārtraukuma.

Sūdzība pamatota ar LAPK 9.panta pirmo daļu, 239.panta 1.punktu, 279.panta pirmo un trešo daļu, 289.panta pirmo daļu, 289.^{12}panta otrās daļas 2.punktu.

Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2016.gada 27.decembra lēmumu nolemts pieņemt SIA "Hiponia" iesniegto sūdzību un ierosināt tiesvedību administratīvā pārkāpuma lietu. Tika noteikts lietu izskatīt rakstveida procesā 2017.gada 6.februārī, paziņojot lietas dalībniekiem par laiku, kad nolēmuma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā. Izskaidrot, ka lietas dalībniekiem ir tiesības iesniegt paskaidrojumus, pieteikt noraidījumu, lūgt izskatīt lietu tiesas sēdē, kā arī iesniegt citus ar lietas izskatīšanu saistītus pieteikums vai lūgumus līdz 2017.gada 23.janvārim.

2017.gada 18.janvārī tiesā ir saņemti Komisijas paskaidrojumi uz iesniegto sūdzību.

2017.gada 27.janvārī saņemts Sūdzības iesniedzēja lūgums pievienot administratīvā pārkāpuma lietas materiāliem SIA "Rīgas Ūdens" vēstuli, ar kuru apliecina, ka ūdens, kas tiek piegādāts dzīvojamai mājai /adrese/, atbilst Ministru kabineta /datums/noteikumiem Nr.235 "Dzeramā ūdens obligātās nekaitīguma un kvalitātes prasības, monitoringa un kontroles kārtība" prasībām.

Motīvu daļa

Iepazīstoties ar SIA "Hiponia" Sūdzību, izskatot administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, secināms, ka sūdzība ir nepamatota un ir noraidāma.

LAPK 288.panta pirmā daļa noteic, ka Augstākas iestādes pieņemtu lēmumu persona, kura saukta pie administratīvās atbildības, kā arī cietušais var pārsūdzēt rajona (pilsētas) tiesā pēc deklarētās dzīvesvietas, juridiskā persona - pēc tās juridiskās adreses Latvijā. Ja personai nav deklarētās dzīvesvietas vai juridiskās personas adrese neatrodas Latvijā, lēmumu var pārsūdzēt rajona (pilsētas) tiesā pēc administratīvā pārkāpuma izdarīšanas vietas. Prokurors protestu iesniedz pēc administratīvā pārkāpuma izdarīšanas vietas.

LAPK 289.^{6}panta pirmā un otrā daļa noteic, ka Rajona (pilsētas) tiesa administratīvā pārkāpuma lietu izskata rakstveida procesā. Rajona (pilsētas) tiesa mutvārdu procesu nosaka pēc savas iniciatīvas vai tad, ja to lūdz persona, kura saukta pie administratīvās atbildības, cietušais vai prokurors. Rakstveida procesā administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšana notiek, nerīkojot tiesas sēdi. Izskatot lietu rakstveida procesā, nolēmumu tiesa pieņem uz lietā esošo dokumentu pamata.

Iztiesājot lietu rakstveida procesā, tiesa rakstveida procesa būtībai atbilstošā veidā ievēro tos pašus principus un procesa dalībniekiem nodrošina to pašu tiesību apjomu, ko mutvārdu procesā.

LAPK 289.^{12}panta otrā daļa noteic, ka Rajona (pilsētas) tiesa, izskatot sūdzību vai protestu administratīvā pārkāpuma lietā, taisa vienu no šādiem spriedumiem:

1) atstāj lēmumu negrozītu, bet sūdzību vai protestu noraida;

2) atceļ lēmumu un izbeidz lietu;

3) atceļ lēmumu un taisa spriedumu, ar kuru konstatē personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, un uzliek sodu;

4) groza soda mēru ietvaros, kas paredzēti normatīvajā aktā par atbildību par administratīvo pārkāpumu.

LAPK 289.^{13}panta trešā daļa noteic, ka, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Tādējādi atzīstams, ka 2015.gada 22.novembra Komisijas lēmumā Nr.D57 46-3 ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams.

Lietā nav strīda, ka Sūdzības iesniedzējs ir atzīstams par izīrētāju likuma "Par dzīvojamo telpu īri" izpratnē, un par to, ka īrniekam, kurš lietā ir atzīsts par cietušo, /adrese/ nav aukstā ūdens padeve.

Sūdzības iesniedzējs sūdzībā norāda uz to, ka nav veicis nekādas darbības aukstā ūdens atslēgšanai un norāda uz to, ka to ir veicis iepriekšējais īpašnieks un ūdens padevi atslēdzis iepriekšējais izīrētājs.

Tiesneses ieskatā minētajam faktam nav izšķirošās nozīmes. LAPK 150^{3}.panta pants noteic administratīvo atbildību par pamatpakalpojumu nesniegšanu dzīvojamās telpas īrniekam, ja likums nosaka pienākumu sniegt šādus pakalpojumus.

Likuma Par dzīvojamo telpu īri 11.^{3}panta pirmās daļas 1.punkts nosaka, ka aukstais ūdens ir pamatpakalpojums, savukārt šī panta septītā daļa nosaka, ka izīrētājs vai pakalpojumu sniedzējs nav tiesīgs nesniegt (pārtraukt vai neuzsākt) šā panta pirmās daļas 1.punktā minētos pamatpakalpojumus, ja īrniekam nav šo pakalpojumu apmaksas parādu. Šā noteikuma neievērošanas gadījumā izīrētājs vai pakalpojumu sniedzējs atlīdzina īrniekam nodarītos zaudējumus. No minētā izriet, ka pienākums sniegt pamatpakalpojumu (auksto ūdeni) Sūdzības iesniedzējam ir noteikts ar likumu.

Lietā ir noskaidrots, ka Sūdzības iesniedzējs kļuva par Dzīvokļa īpašnieku 2011.gada 5.augustā pamatojoties uz 2011.gada 25.jūlija Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesu kolēģijas spriedumu lietā Nr.C04335211, ieraksts zemesgrāmatā ir veikts 2011.gada 14.septembrī. Tāpat, lietā ir noskaidrots, kā arī to norāda pats Sūdzības iesniedzējs, ka aukstā ūdens padeve Dzīvoklī nav kopš 2006.gada. No minētā izriet, ka Sūdzības iesniedzējs ilgstoša laika posmā no 2011.gada 5.augusta līdz Lēmuma pieņemšanas brīdim, nebija nodrošinājis aukstā ūdens padevi Dzīvoklim. Tāpat, lietā nav nekādu pierādījumu, kas liecinātu par to, ka Sūdzības iesniedzējs līdz Dzīvokļa īrnieka iesniegumam par pamatpakalpojuma nesniegšanu, kas

tika saņemts Rīgas Domes komunālajā departamentā 2016.gada 1.augustā, būtu veicis jebkādas darbības, vērstas uz aukstā ūdens padeves atjaunošanu Dzīvoklī.

Sūdzības iesniedzēja norāde, ka Dzīvokļa īrniekam ir parāds par auksto ūdeni ir vērtējams kritiski. Lietā nav pierādījumu, ka iespējamais īrnieka parāds ir tieši par pamatpakalpojumu – aukstā ūdens padevi, turklāt, lietā noskaidrots, ka īrniekam jau kopš 2006.gada ir atslēgta aukstā ūdens padeve, līdz ar ko var secināt, ka īrnieks ūdeni nelieto. Tiesnese ņem vērā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijas 2016.gada 3.jūnija sprieduma lietā Nr.129045015 norādīto, "ka par attaisnojumu pamatpakalpojumu – apkures, aukstā ūdens un kanalizācijas, nenodrošināšanai nevar būt sūdzības iesniedzēja arguments, ka īrniekiem ir īres parāds. Šādas izīrētāja tiesības nesniegt pamatpakalpojums no likuma „Par dzīvojamo telpu īri" tiesību normām neizriet un, ja īrniekiem ir parāds par faktiski sniegtiem pakalpojumiem, šādu parādu izīrētājam ir tiesības piedzīt tiesiskā veidā (..)".

Kritiski ir vērtējama Sūdzības iesniedzēja norāde, ka īrniekam visu laiku bija iespēja piekļūt pie pamatpakalpojuma, kas tika nodrošināts alternatīvā veidā – pagraba telpās, par ko sūdzībai pievienoti pierādījumi – 2016.gada 12.decembra īrnieka apliecinājums un nama apsaimniekotāja apliecinājums.

Minētais nonāk pretrunā ar administratīvā lietā esošiem rakstveida pierādījumiem, proti – īrnieka iesniegumu Rīgas pilsētas īres valdei (reģistrēts Mājokļu un vides departamenta kancelejā 2016.gada 1.augustā), kurā ir norādīts, ka piekļuve pie pagraba telpām ir iespējama tik tad, kad sētniece ir uz vietas; 2016.gada 20.septembra vietas apskates protokola Nr.DMVI-16-116 – akt, kā arī ar Rīgas pilsētas īres valdes 2016.gada 23.septembra sēdes protokola Nr.28, kuros norādīts, ka pie apskates Sūdzības iesniedzēja pārstāvis ir nodevis pagraba telpas atslēgas īrnieka pārstāvim.

Ņemot vērā, ka aukstā ūdens padeve Dzīvokli nav nodrošināta ilgstoši, tas ir, no 2011.gada 5.augusta, šajā gadījumā nevar uzskatīt, ka pamatpakalpojums, nodrošinot alternatīvu ūdens padevi no pagraba, tika nodrošināts atbilstoši likumam "Par dzīvojamo telpu īri".

Ņemot vērā, ka lietā nav strīda par ūdens, kas tiek piegādāts dzīvojamai mājai /adrese/, atbilstību Ministru kabineta 2003.gada 24.aprīļa noteikumu Nr.235 "Dzeramā ūdens obligātās nekaitīguma un kvalitātes prasības, monitoringa un kontroles kārtība" prasībām, minētais apstāklis, izskatot sūdzību, nav vērtējams,.

Tādējādi secināms, ka tiesnesei nerodas šaubas, ka SIA "Hiponia" rīcībā ir saskatāmas administratīvā pārkāpuma pazīmes, kas paredzētas LAPK 150^{3}.pantā un, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, ir ievēroti LAPK 32.panta pirmās daļas nosacījumi, kas noteic, ka sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar LAPK 289.^{7}pantu, 289.^{12} panta otrās daļas 1.punktu, 289.^{13}pantu, 289.^{18}pantu,

nosprieda:

Atstāt negrozītu 2016.gada 22.novembra Rīgas domes Administratīvās komisijas lēmumu Nr.D57 46-3, un sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā desmit darba dienu laikā no motivēta sprieduma paziņošanas dienas, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Motivēta sprieduma pieejamības diena 2017.gada 9.februāris.

Tiesnese K.Kraveca